

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ («ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ») ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου καὶ μιᾶς στάσεως τῶν Οἴκων («Χαιρετισμῶν») τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ὡς ἔπεται τάξιν·

Α΄ Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεός... Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δεῦτε, προσκυνήσωμεν (γ') καὶ ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου (σελ. 228). Μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς... εἴθισται νὰ ψάλληται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύμα-
» τος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ
» ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γη-
» θόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.(δίς)

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἄγνη θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐοδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθο-
» νος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
» στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων
» δόξης ἀξίωσον.(δις)

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἄμνὰς κυήσασα, Θεοῦ Ἄμνὸν τὸν αἵροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα.

Ὁρθρος φαεινὸς χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε Πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχλούς, καὶ πύλας Ἰδου
Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σφωζομένων
Πανύμνητε.

ᾠδὴ δ´. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν
» νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκη-
» ράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας·
» Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ
τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον,
τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου, πάντας, πρὸς
ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως
βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη, πορφύραν θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν Δυνάμεων.

Δόξα.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν
ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς
ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι
Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ
ιερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε´. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ
» γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρᾳ τὸν

» ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶ-
» σι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅδον ἢ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε Πανάμωμε, ἢ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα
κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ
Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχυς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης·
νέκρωσις Ἰδοῦ, νυμφὸν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἢ βοήθεια,
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν
μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ
φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως,
δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε
βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἢ τὸν θεῖον μαργαρίτην,
προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, τῶν μακαριζόντων
σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ὠδὴ ς´. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν
» οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
» κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξά-
» ζοντες. (δίς)

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν
Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ λύσσασα· ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένη προεθεάσατο.

Δόξα.

Ἴδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

ᾠδὴ ζ´. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ
» τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
» τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ἵπερύμνητε, ὁ τῶν
» Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἁγνὴ· ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν.

Ἴκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ σῶς σου, Ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ᾠδὴ η´. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτό-
» κου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνερ-
» γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλ-
» λουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νηδυί τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρενας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἄγνη, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ πρόφην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς καταπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶην γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρόφην χρηματίζοντες, λεπροὶ, ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Καὶ νῦν.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων Ἄγνη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου-
» χούμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἀύλων Νόων φύσις

» γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος,
» καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή
» ἀειπάρθενε.

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πληθός, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν, τὸ ἀνθρώπινον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀειπάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπύρωσ σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

Αὐτόμελον. ᾠχος πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἱερεὺς ἰστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Α΄ Στάσιν τῶν «Χαιρετισμῶν».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (ἐκ γ΄)· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ μὲν Ἱερεὺς θυμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει, τό·

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς συνεχίζει·

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέκτον μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἀλληλούϊα

Ὁ μὲν Ἱερεὺς θυμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τό· Ἀλληλούϊα, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον Οἶκον.

Γινῶσιν ἄγνωστον γινῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλιμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κληῖμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηρίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·

Ἀλληλούϊα

Εἶτα οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ, τό·

Τῇ ὑπερμάχῳ... (σύντομον).

Ὁ Ἀναγνώστης: Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, ἦτοι τὸ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Κύριε, ἐλέησον (μ'). Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ... Αἱ Εὐχαί· Ἄσπιλε, ἀμόλυντε... κ.λπ.. Εὐθὺς ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι... Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν... Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην... Πρόσχωμεν. Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε δόξα σοι. Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος. Μεθ' ὃ ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τό, Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους...

Ἐπὲρ εὐοδόσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἐπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπόντων ἡμᾶς.

Ἐπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἐπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν, τό· Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός, ψάλλει· Ἦχος γ´.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, ποιὸν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Β´ Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤῆΣ Β´ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤῶΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ὡς προεγράφη ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἀργῶς μεθ' ὃ ἀπαγγέλλεται ἐμμελῶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Β´ Στάσις τῶν «Χαιρετισμῶν».

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες, εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, ἀλλή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Αποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς Πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεῦνων κραταῖον Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δόροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, ἀνὰ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε, τρυφῆς ἁγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη, σοῦ τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἀλληλούϊα

Εἶτα, τό· Τῆ ὑπερμάχῳ... (σύντομον). Τρισάγιον καὶ ἐὰν τύχη Ἑορτὴ ἢ ἑορταζόμενος Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ, λέγεται Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Κύριε, ἐλέησον (μ'). Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ... καὶ Ἄσπιλε, ἀμόλυντε... Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα... (ἄνευ Εὐαγγελίου). Απόλυσις. Εὐξώμεθα... Τὴν ωραιότητα... Δι' εὐχῶν....

Γ' Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤῶΝ ΝΗΣΤΕΙῶΝ

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἀργῶς, μεθ' ὃ ἀπαγγέλλεται ἐμμελῶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Γ' Στάσις τῶν «Χαιρετισμῶν».

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον,
ὕφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένους· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτους.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ
τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι
πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα

Ὅπως ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος·
συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου
θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ
τῶν Σεραφείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῶσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις! χαῖρε δι' ἧς ἠνοιχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν
ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον· ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ
λέγειν τό, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον
θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὄλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα

Εἶτα, τό· Τῆ ὑπερμάχῳ... (σύντομον). Τρισάγιον καὶ τό· Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως..., Κυριε, ἐλέησον (μ'). Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ... Ἄσπιλε ἀμόλυντε..., Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα..., (ἄνευ Εὐαγγελίου). Ἡ Ἀπόλυσις. Εὐξώμεθα..., Τὴν ὠραιότητα..., Δι' εὐχῶν....

Δ'

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Απόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἀργῶς, μεθ' ὃ ἀπαγγέλλεται ἐμμελῶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Δ' Στάσις τῶν «Χαιρετισμῶν».

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσέ σε Ποιητὴς Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοὶ προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχυρῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦμνος ἅπας ἠτᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμοὺς γὰρ τῇ ψάμμῳ ῥόδῳ, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄυλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γινῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, ἀυγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολυῤῥητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατῆρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναδὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκίσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, Κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ')· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια...